

บทอ่านที่ 1

ยรม 17:5-10

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ “คนที่วางใจในมนุษย์ย่อมถูกสาปแช่ง เขาพึ่งพาลังของมนุษย์ ใจของเขาหันออกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาเป็นเหมือนพุ่มไม้ในถิ่นทุรกันดาร ไม่เห็นความดีใด ๆ ที่มาถึง เขาจะอาศัยอยู่ในที่แห้งแล้งในถิ่นทุรกันดาร ในแผ่นดินเค็มที่ไม่มีผู้คนอาศัย” “คนที่วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมได้รับพระพร องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความหวังของเขา เขาจะเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมน้ำ ซึ่งหยั่งรากออกไปที่ลำน้ำ เมื่อความร้อนมาถึง เขาก็ไม่กลัว ใบของเขาคงเขียวอยู่เสมอ เขาจะไม่กังวลใจ ในปีที่แห้งแล้งจะไม่หยุดออกผล”...

พระวรสาร

ลก 16:19-31

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับพวกฟาริสีว่า “เศรษฐีผู้หนึ่ง แต่งกายหรูหราด้วยเสื้อผ้าเนื้อดีราคาแพง จัดงานเลี้ยงใหญ่ทุกวัน คนยากจนผู้หนึ่งชื่อลาซารัส นอนอยู่ที่ประตูบ้านของเศรษฐีผู้นั้น เขามีบาดแผลเต็มตัว อยากจะกินเศษอาหารที่ตกจากโต๊ะของเศรษฐี มีแต่สุนัขมาเลียแผลของเขา วันหนึ่ง คนยากจนผู้นี้ตาย ทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่ในอ้อมอกของอับราฮัม เศรษฐีคนนั้นก็ตายเช่นเดียวกัน และถูกฝังไว้ เศรษฐีซึ่งกำลังถูกทรมานอยู่ในแดนผู้ตาย แหงนหน้าขึ้น มองเห็นอับราฮัมแต่ไกล และเห็นลาซารัสอยู่ในอ้อมอก จึงร้องตะโกนว่า ‘ท่านพ่ออับราฮัม จงส่งสารลูกด้วย กรุณาส่งลาซารัสให้ใช้ปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะลิ้นให้ลูกสดชื่นขึ้นบ้าง เพราะลูกกำลังถูกทรมานอย่างสาหัสในเปลวไฟนี้’

แต่อับราฮัมตอบว่า ‘ลูกเอ๋ย จงจำไว้ว่า เมื่อยังมีชีวิต ลูกได้รับแต่สิ่งดี ๆ ส่วนลาซารัสได้รับแต่สิ่งเลว ๆ บัดนี้เขาได้รับการบรรเทาใจที่นี่ ส่วนลูกต้องรับทรมาน ยิ่งกว่านั้น ยังมีเหวใหญ่ขวางอยู่ระหว่างเราทั้งสอง จนใครที่ต้องการจะข้ามจากที่นี่ไปหาลูก ก็ข้ามไปไม่ได้ และผู้ที่ต้องการจะข้ามจากด้านโน้นมาหาเรา ก็ข้ามมาไม่ได้ด้วย’ เศรษฐีจึงพูดว่า ‘ท่านพ่อ ลูกอ้อนวอนให้ท่านส่งลาซารัสไปยังบ้านบิดาของลูก เพราะลูกยังมีพี่น้องอีกห้าคน ขอให้ลาซารัสเตือนเขาอย่าให้มายังสถานที่ทรมานแห่งนี้เลย’ อับราฮัมตอบว่า ‘พี่น้องของลูกมีโมเสสและบรรดาประกาศกอยู่แล้ว ให้เขาเชื่อฟังท่านเหล่านั้นเถิด’ แต่เศรษฐีพูดว่า ‘มิใช่เช่นนั้น ท่านพ่ออับราฮัม ถ้าใครคนหนึ่งจากบรรดาผู้ตายไปหาเขา เขาจึงจะกลับใจ’ อับราฮัมตอบว่า ‘ถ้าเขาไม่เชื่อฟังโมเสสและบรรดาประกาศก แม้ใครที่กลับคืนชีวิตจากบรรดาผู้ตายเตือนเขา เขาก็จะไม่เชื่อ’

ความใฝ่ฝันที่อยากจะมีอาหารกินอย่างอุดมสมบูรณ์ มีสุขภาพแข็งแรง มีความมั่นคงในชีวิตแบบเศรษฐี เป็นความปรารถนาของมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง...แต่ประกาศกเยเรมีย์กลับบอกว่า เขาขาดอีกมิติหนึ่งที่สำคัญ คือ การดำเนินชีวิตเป็นบุตรพระเจ้าและแสวงหาหน้าพระทัย พระองค์ทรงประทับอยู่ท่ามกลางประชาชน เป็นต้นในพี่น้องที่ขัดสน เจ็บป่วยแบบลาซารัส ผู้ที่ไม่เชื่อในคำสอนข้อนี้ เขาคือผู้ถูกสาปแช่ง..... ดังนั้นสังคมทุกวันนี้จึงมีอคติต่อคนรวย บุคคลที่เห็นแก่ตัวไม่ช่วยเหลือคนอื่นที่ตกทุกข์ได้ยากเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ..... ดังนั้นการที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอ จำเป็นต้องลดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจน ด้วยการเพิ่มคุณค่าฝ่ายจิตใจ อันได้แก่ ความรักเอื้ออาทร การให้อภัย ความเคารพต่อเกียรติและศักดิ์ศรีของกันและกัน สังคมจึงจะมีสันติภาพและความเป็นปึกแผ่น เพราะทุกคนสำนึกถึงความเป็นพี่น้องกัน พี่น้องจะต้องช่วยเหลือกัน บ้านเมืองจึงอยู่รอด

พฤหัส

28
กุมภาพันธ์

สัปดาห์ที่ 2

เทศกาลมหาพรต

สดด 1:1-6

ท้าวตรัสปีที่ 2